

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/130/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8311209063
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8311209063.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľky I. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., C. XX/X, zast. advokátom JUDr. Ing. Ľubomírom Niedelským, Košice, Moyzesova 34 proti odporcovi IURIDIS, a.s., IČO: 36 648 167, so sídlom Veľký Krtíš, Nemocničná 18, zast. JUDr. Valériou Brtkovou, Lučenec, Ružiná 210 o zaplatenie 1.520,29 Eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 18C/133/2011-177 zo dňa 24.05.2012 jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. okrem výroku o zamietnutí návrhov v prevyšujúcej časti a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd odporcovi uložil povinnosť uhradiť navrhovateľke sumu 954,28 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 02.06.2009 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Odporcovi uložil povinnosť uhradiť navrhovateľke trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 86 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 1.016,49 Eur na účet jej právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Prvostupňový súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie, na základe ktorého zistil, že podľa zmluvy uzavretej s Bytovým družstvom Humenné - veriteľom navrhovateľky odporca ako dražobník organizoval dňa 02.06.2009 dražbu nehnuteľnosti - bytu č. XX a príslušných spoluvlastníckych podielov, zapísaných na LV č. XXXX v kat. úz. Y. vo vlastníctve navrhovateľky. Pohľadávka Bytového družstva Humenné voči navrhovateľke bola vo výške 4.164,39 Eur, ktorá pozostávala z istiny 3.342,59 Eur, úrokov z omeškania vo výške 210,68 Eur, súdneho poplatku vo výške 66,56 Eur, poplatku za upomienku vo výške 5,83 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 539,73 Eur. Navrhovateľka uhradila dňa 01.06.2009 odporcovi sumu 6.673 Eur, ktorú odporca vyčíslil ako vymáhanú pohľadávku spolu s príslušenstvom a s nákladmi spojenými s vykonaním dražby, na základe čoho došlo k upusteniu od dražby. Veriteľovi navrhovateľky bola uhradená suma 4.164,39 Eur a odporcovi bola zo strany navrhovateľky zaplatená suma 2.508,40 Eur.

Navrhovateľka namietala výšku sumy, ktorú uhradila odporcovi ako dražobníkovi z dôvodu, že ju odporca nevyúčtoval v súlade so zákonom o dobrovoľných dražbách, pretože si vyúčtoval aj položky, ktoré sú nejasné, neprehľadné, neúčelné a na ktoré odporca nemá nárok.

Prvostupňový súd návrh navrhovateľky posúdil podľa ust. § 16 ods. 2, § 25 ods. 2, § 2 písm. i/ zákona o dobrovoľných dražbách.

Ďalej aplikoval ust. § 1 ods. 1, § 3 ods. 3 zákona č. 18/1996 Z. z. o cenách a ust. § 22 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty. Z Občianskeho zákonníka aplikoval ust. § 451 ods.1, 2 OZ. Dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je čiastočne dôvodný. Skonštatoval, že keďže došlo k upusteniu od dražby až po doručení oznámenia o dražbe vlastníkovi predmetu dražby - navrhovateľke, vzniklo odporcovi právo požadovať od nej zaplatenie odmeny vo výške 10 % z vymáhanej pohľadávky. Vymáhaná pohľadávka záložného veriteľa navrhovateľky bola 4.164,39 Eur, teda z tejto sumy mal odporca právo požadovať odmenu 10 % vo výške 416,44 Eur a mal zároveň právo aj na 19 % DPH vo výške 79,12 Eur. Preto má právo požadovať odmenu spolu 495,56 Eur a nie sumu 709,63 Eur.

Ďalej navrhovateľka namietala výšku ďalších položiek a prvostupňový súd zistil, že pri porovnaní nákladov, ktoré si účtujú iné dražobné spoločnosti na území Slovenskej republiky s nákladmi vyúčtovanými odporcom, že len spoločnosť Offerta, s.r.o. má prijatý cenník, na základe ktorého účtuje nákladové položky. Z ďalších dražobných spoločností si málokto účtuje paušálne nákladové položky a ak, tak len v nevyhnutnom rozsahu. Žiadna z oslovených dražobných spoločností neúčtovala nákladové položky špecifikované odporcom, a to : materiálno-technické zabezpečenie dražby, trovy ZVRZP, režijné náklady vo všeobecnosti, administratívne práce a iné. Preto obrana odporcu spočívajúca v tom, že sa pri vyúčtovaní nákladových položiek odvolával na prijatý cenník za rok 2009, je nedostatočná.

Prvostupňový súd preskúmal každú náhradovú položku a zistil, že navrhovateľka z vyúčtovaných položiek uznala účelnosť a výšku položiek účtovaných odporcom vrátane DPH za znalecký posudok 190,40 Eur, za zverejnenie oznámenia o dražbe 34,03 Eur, za zverejnenie upustenia o dražbe 34,03 Eur, reklamu a inzerciu 87,47 Eur, 2 x vykonanie ohliadky pred dražbou 89,25 Eur, poštovné 33,15 Eur. Celkovo navrhovateľka neodporovala nákladové položky vyúčtované odporcom vo výške 468,33 Eur.

Prvostupňový súd následne skúmal účelnosť vynaloženia ostatných namietaných a účtovaných položiek.

Materiálno-technické zabezpečenie dražieb, ktoré si odporca vyúčtoval vo výške 220,15 Eur, je položka, ktorá má zahŕňať všetky náklady dražobníka spojené s technickým zabezpečením dražby súvisiacim s jeho činnosťou ako dražobníka (nájom kancelárie, platenie energií za tieto priestory, počítačové programy, kancelárske potreby a iné).

Ďalej náklady so zabezpečením materiálu potrebného na samotný výkon dražby (pásky, vybavenie dražobníka pracovníkmi, bez ktorých by dražba nemohla byť pripravená a realizovaná a pod.). Táto položka podľa cenníka prijatého odporcom by mala zohľadňovať celkový objem vykonaných dražieb odporcom s prepočtom tejto paušálnej sadzby na konkrétnu dražbu. Prvostupňový súd túto položku priznal vo výške požadovanej odporcom.

Režijné náklady, ktoré si odporca vyúčtoval vo výške 71,40 Eur je položka, ktorá má spočívať v úhrade nákladov spočívajúcich v úhrade nájomného za prenajaté priestory spoločnosti, odobraté energie, výpočtová technika odporcu a pod. Túto položku však prvostupňový súd považoval za súčasť materiálno-technického zabezpečenia dražieb a ako samostatnú ju nepriznal.

Náklady na telefón, internet, ktoré si odporca vyúčtoval vo výške 77,35 Eur a predložil faktúry za telefóny a internet za obdobie prípravy tejto dražby, súd zistil, že požadovaná výška tejto nákladovej položky je primeraná k objemu platieb za telefón a internet v tomto rozhodnom období, preto mu túto nákladovú položku priznal.

Cestovné vo výške 220,15 Eur a konzultácie 59,50 Eur odporca odôvodnil vykonaním pracovnej cesty dňa 14.05.2009 a 15.05.2009 zamestnancom za účelom osobnej konzultácie priebehu realizácie dražby s navrhovateľom dražby v mieste jeho sídla, ako aj zistenie polohovej diferenciácie predmetu dražby v súvislosti so stanovením všeobecnej hodnoty majetku, ktorá mala slúžiť k porovnaniu údajov zistených miestnym šetrením pri ohliadke predmetnej nehnuteľnosti. Odporca predložil vyúčtovanie pracovnej cesty, preto prvostupňový súd mu priznal aj cestovné a konzultácie vo výške 279,65 Eur.

Administratívne práce, ktoré si odporca vyúčtoval vo výške 565,25 Eur odporca odôvodnil tým, že spočívajú v množstve administratívnych úkonov spojených s vecou. Najbližším právnym predpisom, ktorý upravuje činnosť pri dražbách je Exekučný poriadok a vyhláška č. 288/1995 Z.z. V ust. § 25 sa upresňuje, že v odmene súdneho exekútora je zahrnutá aj náhrada za administratívne práce vykonané v súvislosti s exekučnou činnosťou. Pri použití analógie zákona súd dospel k záveru, že nákladové položky za administratívne práce dražobníka majú byť zahrnuté v odmene dražobníka, ktorá mu patrí podľa § 25 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a nepatrí mu ako samostatná nákladová položka. Preto súd túto nákladovú položku odporcovi nepriznal.

Odporca od nákladovej položky vo výške 29,75 Eur, ktorá predstavovala poistenie odstúpil a voči navrhovateľke si ju neuplatňoval.

Odporca vyúčtoval nákladovú položku za pásku na označenie predmetnej dražby vo výške 23,80 Eur. Páska patrí medzi náklady na materiálne zabezpečenie dražby, súd mu ju samostatne nepriznal, táto položka je zahrnutá v materiálno-technickom zabezpečení dražby.

Trovy ZVRZP, ktoré si odporca vyúčtoval vo výške 50 Eur odôvodnil ako náklady vyúčtované splnomocneným zástupcom dražobníka za vyhotovenie oznámenia o začatí výkonu záložného práva. Je potrebné uviesť, že povinnosť oznámiť začatie výkonu záložného práva prislúcha záložnému veriteľovi, nie dražobníkovi podľa § 151I ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom odporca nepreukázal žiadne splnomocnenie na uskutočnenie tohto úkonu, ktorý by mal byť aj v prípade existencie splnomocnenia, krytý odmenou dražobníka. Preto súd túto nákladovú položku ako nadbytočnú nepriznal. Odporca medzi iné zahrnul aj náklady na zaplatenie kolkov na vystavenie listu vlastníctva použiteľného na právne úkony vo výške 8 Eur a kolok na potvrdenie trvalého bydliska navrhovateľky vo výške 3 Eur. Tieto náklady súd odporcovi priznal, nakoľko ide o zaužívaný postup odporcu pri získavaní týchto potvrdení a listín, ktorý je používaný aj inými dražobnými spoločnosťami.

Súd pri určení výšky bezdôvodného obohatenia odporcu zistil, že navrhovateľka na účet odporcu zaplatila 6.673 Eur, Bytovému družstvu Humenné bola uhradená suma 4.164,39 Eur. Ďalej prvostupňový súd odrátal aj odmenu dražobníka vo výške 10 % z vymáhanej pohľadávky vo výške 495,56 Eur vrátane DPH. Suma, ktorá zostala vo výške 2.013,05 Eur je suma, ktorú si odporca uplatnil voči navrhovateľke ako nákladové položky.

Prvostupňový súd od tejto sumy odpočítal účelne vynaložené a správne vyúčtované položky, ktorých správnosť uznala aj navrhovateľka, a to za znalecký posudok 190,40 Eur, za zverejnenie oznámenia o dražbe 34,03 Eur, za zverejnenia upustenia o dražbe 34,03 Eur, za reklamu a inzerciu 87,47 Eur, 2 x vykonanie ohliadky pred dražbou 89,25 Eur, poštovné 33,15 Eur. Teda od sumy 2.013,05 Eur bola odpočítaná uznaná suma navrhovateľkou 468,33 Eur. Spornou ostala suma 1.544,72 Eur.

Prvostupňový súd od tejto spornej položky odpočítal správne vyúčtované a účelné trovy, a to z titulu materiálno-technického zabezpečenia dražby 220,15 Eur, telefón a internet 77,35 Eur, cestovné 220,35 Eur, náhrada za stratu času 59,50 Eur a iné výdavky vo výške 13,09 Eur, teda spolu 590,44 Eur. Rozdiel medzi spornou položkou 1.544,72 Eur a správne účtovanou 590,44 Eur je 954,28 Eur, ktorú súd považoval za výšku bezdôvodného obohatenia sa odporcu na úkor navrhovateľky, preto túto sumu nariadil zaplatiť navrhovateľke.

Výrok o úrokoch z omeškania odôvodnil ust. § 517 ods. 2 OZ.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 3 O. s. p., kde výška plnenia závisela od úvahy súdu, a preto priznal trovy právneho zastúpenia z priznaného plnenia 954,28 Eur v prospech navrhovateľky.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie odporkyňa. Žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prvostupňový súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože nezohľadnil celkové náklady dražby dražobníka pri určení základu dane pre výpočet DPH podľa § 22 ods. 1 zákona o DPH. Dražobník je platiteľom DPH, sumu DPH odviedol v zmysle zákona o DPH vo výške vypočítanej zo základu dane ako súčet odmeny a nákladov dražby znížený o daň. Súd pri vyčíslení nákladových položiek dražobníka tieto nezahrnul do základu dane pre výpočet DPH, čím bola znížená čiastka za účelne vynaložené náklady dražby.

Namietal, že prvostupňový súd neakceptoval cenník nákladových položiek v spoločnosti na rok 2012 s účinnosťou od 01.01.2009, ktorým boli schválené nákladové položky pre dobrovoľné dražby spoločnosti s tým, že bližšie neurčil rozpor prijatého a platného cenníka nákladových položiek s inými právnymi predpismi, ktoré by nepripúšťali použitie takéhoto cenového predpisu spoločnosti. Predložené a zdokumentované nákladové položky na materiálno-technické zabezpečenie priebehu dražby boli vypočítané v súlade s cenníkom spoločnosti.

K odvolaniu sa písomne vyjadrila navrhovateľka, ktorá žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, uplatnila si trovy odvolacieho konania. Skutočnosť, že ak odporca odviedol DPH vo zvýšenej miere, takto navýšená DPH nemôže byť zaúčtovaná na ľarchu žalobkyne. Okrem toho, cenník, o ktorý žalovaná svoj nárok opiera, je iba jej výtvorom, mohla tam uvádzať akékoľvek položky. Dlužníci voči ktorým smeruje nútený výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby nemajú na tvorbu tohto cenníka žiaden vplyv, nemôžu sa dohodnúť na nižších cenách a v konečnom vyúčtovaní musia všetko zaplatiť. Namietala, že náklady dražby musia byť presne vyšpecifikované.

Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 10 ods. 1 O. s. p. preskúmal napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania v rámci zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p., vo veci nenariadil odvolacie pojednávanie, čo je v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a zistil, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o veci sa dopustil podľa § 212 ods. 3 O. s. p. takých väd konania, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

V dôsledku uvedeného došlo zo strany prvostupňového súdu k odňatiu možnosti konať účastníkom konania, preto odvolaciemu súdu neostávalo nič iné, než napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa a súvisiaci výrok o trovách konania zrušiť a vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

Z obsahu rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že prvostupňový súd svoje skutkové závery, z ktorých vyvodil svoje právne závery, založil na výsledkoch dokazovania, ktoré dokazovanie nebolo vykonané v súlade so zákonnými ustanoveniami upravujúcimi spôsob vykonania dokazovania určitým dôkazným prostriedkom.

O tom, ako v prejednávanej veci prebiehalo dokazovanie, odvolací súd môže usudzovať len z obsahu spisu súdu prvého stupňa, osobitne zo zápisníc o súdnych pojednávaniach.

V spisovom materiáli súdu prvého stupňa je založený celý rad listinných dôkazov, ktoré nakoniec prvostupňový súd v svojom rozsiahlom odôvodnení napadnutého rozsudku aj opisuje. Opisuje obsah týchto listín, ktoré sa nachádzajú v súdnom spise a z ktorých vyvodzoval svoje skutkové a neskôr aj právne závery. Z obsahu zápisníc z pojednávanií však vyplýva, že dôkazy týmito listinami zákonným spôsobom súd prvého stupňa nevykonával.

Podľa § 129 ods. 1 O. s. p. sa dôkaz listinou vykoná tak, že predseda senátu alebo samosudca na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta, alebo oznámi jej obsah; to neplatí, ak súd vo veci nenariaduje pojednávanie. Z obsahu tohto zákonného ustanovenia teda vyplýva, že dôkaz listinou sa vykoná tak,

že na pojednávaní predseda senátu alebo samosudca listinu alebo jej časť prečíta, alebo oznámi jej obsah. To, či sa listina číta alebo či sa oznamuje jej obsah, je potrebné zaprotokolovať v zápisnici o pojednávaní. Oznámenie obsahu listiny sa uskutočňuje v prípade, ak by obsiahlosť údajov zachytených v listine vyžadovala neprimerane dlhý čas na vykonanie dôkazu prečítaním listiny, resp. ak to vo vzťahu k dokazovaným skutočnostiam postačuje.

V zápisnici o pojednávaní preto musí byť okrem spôsobu vykonania tohto dôkazu (prečítaním alebo oznámením jej obsahu) zaprotokolované, ktorá listina sa číta alebo oboznamuje obsah, prípadne je zaprotokolované, ktorá časť listiny je prečítaná. Listinu je potrebné predložiť účastníkom konania, aby sa mohli vyjadriť k jej pravosti, prípadne namietat iné dôležité skutočnosti a vyjadrenie účastníkov súd musí zaznamenať opäť v zápisnici o pojednávaní.

V prejednávanej veci súd vykonal dôkaz aj spisovým materiálom. Vykonanie dôkazu oboznámením sa celým súdnym spisom, resp. iným spisom nie je správne, pretože nie je možné preskúmať, ktoré konkrétne dôkazné prostriedky zo spisu boli použité. Preto je potrebné aj v tomto prípade v zápisnici presne zaprotokolovať, ktoré strany spisu, prípadne ktoré listiny obsiahnuté v spise boli prečítané alebo oboznámené.

Z obsahu zápisníc o pojednávaní (č. I. 4 a nasledujúcich spisu, 77 a nasledujúcich spisu, 172 a nasledujúcich spisu, ak aj na č. I. 64 pôvodného spisu) pred prvostupňovým súdom bolo zistené, že dokazovanie ani jednou z listín, ktoré boli spísané v rozsudku súdu prvého stupňa ako vykonané dôkazy, nebolo vôbec vykonané. Prítom skutkové zistenia súdu prvého stupňa boli založené práve na posúdení týchto listín a úvaha súdu o výške plnenia taktiež závisela práve od týchto listín.

Keďže skutkové zistenia súdu prvého stupňa neboli podložené procesne správnym dokazovaním, teda dokazovaním vykonaným spôsobom, ktorý určuje zákon, prvostupňový súd nemal a ani nemohol mať pre svoje právne závery podklady.

Preto v konaní pred prvostupňovým súdom došlo k vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa (okrem výroku o zamietnutí nároku, pretože tento odvolaním nebol napadnutý) a súvisiaceho výroku o trovách konania zrušil a vrátil na nové konanie súdu prvého stupňa.

S prihliadnutím na dôvody, ktoré viedli k potrebe zrušiť tento rozsudok súdu prvého stupňa, odvolací súd sa už nezaoberal námietkami uvedenými v odvolaní odporkyne.

Preto bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. zrušené.

Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude vykonať zákonným spôsobom všetky dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu, vec správne posúdiť a vo veci rozhodnúť. V novom rozhodnutí o veci sa vysporiada aj s odvolacími námietkami odporkyne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.